

God's Mercies To Disobedient Israel

கீழ்ப்படியாத இஸ்ரவேலர்களிடத்தில் தேவனுடைய இரக்கங்கள்

நெகேமியா 9:26-31

நியாயாதிபதிகளின்காலம் - தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர்கள் - அவர்களது கடமைகளும் பொறுப்புகளும் - பிரமாணத்தை கொடுத்தவரும் ஒருவரே, பிரமாணமும் ஒன்றே - நியாயாதிபதிகளின் கீழாக இஸ்ரவேல் தேசத்தாரின் இருவித வாழ்க்கையின் வருணனை - தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு தேவனுடைய அன்பு பராமரிப்பின் வெளிப்பாடுகள்-ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கான பாடம்.

நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும், பாவமோ எந்த ஜனத்துக்கும், இகழ்ச்சி.” நீதி 14:34

இஸ்ரவேலரின் சரித்திரத்தில் தேசம் பிரிக்கப்பட்டதி-ருந்து சவுல் ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்படும் வரையுள்ள 450 வருட காலப்பகுதி (அப். 13;19-21) நியாயாதிபதிகளின் காலம் ஆகும். இதில் முதல் நியாயாதிபதி யோசுவா, கடைசி நியாயாதிபதி சாமுவேல். இந்த நியாயாதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் எந்த அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் எந்தவொரு அலுவலகத்தையும் வைத்திருக்கவில்லை, எந்தவித வருமானத்தையும் வசூ-த்து பெறவில்லை. ஏதாவது

வல்லமையை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்களேயானால் அது அவர்களது சொந்த வல்லமையாகும். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அல்லது செல்வாக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்ததானால் அது தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது “எழும்பப்பண்ணப்பட்டவர்கள்” என்பது ஆகும்.

இந்த ஏற்பாடு, சொந்த நோக்கமும் வெகுமதிகளும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற அரசியல் ஏற்பாட்டைக் காட்டிலும் ஜனங்கள் தங்களுக்கு உதவிகளுக்காகவும்,

தலைவர்களுக்காகவும் தேவனை நோக்கியிருக்கும்படி இருந்தது, தேவன் நியமனம் செய்தார். ஜனங்கள் தேவனுடன் இணக்கமாக அவரால் நியமிக்கப்பட்ட நியாயாதிபதியை அங்கீகரித்தார்கள். சில சமயங்களில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட சில முறைமைகளை பெற்றிருந்தார்கள். ஏனெனில் யோசுவாவின் சகல நாட்களிலும் கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்காகச் செய்த அவருடைய பெரிய கிரியைகளையெல்லாம் கண்டவர்களும். யோசுவாவுக்குப்பின்பு உயிரோடிருந்தவர்களுமாகிய மூப்பர்கள் தங்கள் நாட்களில் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திற்கும் நியாயாதிபதிகளை ஏற்படுத்தியிருந்ததைப் பார்க்கிறோம். (நியா 2:7)

தேவன் இஸ்ரவேலருக்கு நியாயாதிபதிகளை கொடுத்திருந்த இந்த ஏற்பாடு, சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்புக்கு இசைவாக இருந்தது. அதாவது அந்தந்த காலத்தில் விசேஷித்த ஆலோசனைக்காரர்களையும், விடுவிப்பவர்களையும், ஊழியர்களையும் ஏற்படுத்திவந்தார், அதேபோல ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் தலைவர்களை ஏற்படுத்துகிறவர்களோ, அவர்களை ஆட்டுவிப்பவர்களோ, ஆவிக்குரிய தலைவர்களை தீர்மானிப்பவர்களோ அல்ல. ஆனால் கர்த்தரே அவருக்கு பிரியமானவர்களை அவ்வப்போது எழும்பப்பண்ணுவதற்கு அவரை நோக்கியிருப்பவர்களாகவும் அவரை மகா பெரிய தளபதியாக மதிக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களை ஓட்டுப்போட்டு தேர்தெடுக்க வேண்டும் என்பதல்ல, கர்த்தருடைய வசனங்களுக்கு இசைவாக இருக்கிற அவர்களது போதனைகளை காது கொடுத்து கேட்பதே போதுமானதாகும்.

இப்படி தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆவிக்குரிய தலைவர்களை அவர்களது ஆவிக்குரிய வெற்றிகள் மூலமாகவும், தேவனுடைய பிள்ளைகளை தங்கள் இதய பூர்வமான நெருக்கத்துக்கு கொண்டு வருவது மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட கணிகளை கொடுக்காத எந்த தலைவரும் கர்த்தரால் ஏற்படுத்தப்பட்டவரல்ல என்பது நிரூபணமாகிறது. ஏனெனில் கர்த்தரின் ஆவி அடிமைத்தனத்திற்கும், அறியாமையும் சச்சரவுக்கும் வழிநடத்தாமல், அன்புக்கும், சந்தோஷத்திற்கும் மன அமைதிக்கும் மன சுதந்திரத்திற்கும் வழி நடத்தும்.

இஸ்ரவேலுக்கு மகா சபையோ, சட்டசபையோ தேவையாக இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நியாயப் பிரமாணிகராக கர்த்தர் இருந்தார். சீனாய் மலையில் கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணம் அவர்களது தேசத்திற்கு

நிலையான சட்டமாக இருந்தது. ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும், தேவனுக்கடுத்த காரியங்களில் நியமிக்கப்பட்ட உதவியாளராக இருந்தனர். நியாயப் பிரமாணத்தைப் போதிக்கவும் நிழலான ப- மற்றும் பாவ நிவாரண வேலை முதலானவைகளில் அவர்களுக்கு பிரதிநிதிகளாகவும் இருந்தனர். ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலும் மூப்பர்கள் அவர்களது தகுதிக் கேற்றபடி அந்த கோத்திரத்தின் சமூக காரியங்களில் பொறுப்பாளர்களாக இருந்தனர். படை வீரர்கள், இராணுவம் போன்ற எதுவும் இல்லை. தெய்வீக சட்டம் அவர்களை மற்ற ஜாதிகளி-ருந்து பிரிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவர்கள் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர் அவர்களை அனைத்து எதிரிகளிடமிருந்தும் காப்பவராக இருந்தார்.

அதே போல ஒவ்வொரு சபையிலும் உள்ள ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள், தேவையான ஊழியத்திற்கு தங்களில் தகுதியுள்ளவர்களை கண்டுபிடித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிரமாணம் அவர்களை உலகின் சதித்திட்டம், யுத்தம், சிக்கல் போன்றவைகளி-ருந்து பிரித்துவைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அவருக்கு உண்மையாய் இருக்கும் வரை, அவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கும் என்கிற வாக்குத்தத்தத்தை கொடுக்கிறார். ஆகையால் அவர்கள் பாவத்திற்கு எதிராக போரிடுவோம் என்கிற உறுதிமொழியைக் கொடுத்த சிலுவை வீரர்களாக இருந்தாலும், சகோதரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் ஜீவனை கொடுக்கும் உறுதி மொழியை கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு சரீர சம்பந்தமான ஆயுதத்துடன் கூடிய ராணுவம் தேவையில்லை.

தேசிய வாழ்க்கையின் இரண்டு சித்திரங்கள்

நியாயாதிபதியின் புத்தகத்தை இஸ்ரவே-ன் நானூற்றைம்பது வருட கால முழு சரித்திரமாக படித்தோமானால் அது ஒரு ஊக்கத்தைக்குறைக்கும் ஒரு சித்திரமாக இருக்கும். அவர்கள் பாவத்திலும் விக்கிரக ஆராதனையிலும் தொடர்ந்து இருந்து அதனிமித்தம் தண்டனையை அனுபவித்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஓரளவிற்கு காண்பிக்க கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் இது ஒரு நியாயமற்ற கருத்தாக இருக்கும். மாறாக, அவர்கள் செழித்திருந்த சந்தோஷமான காலத்தையும், அவர்கள் தேவனை விட்டு விலகியதையும், அவர்களது, அந்த மீறுதலுக்கான தண்டனைகளையும் தேவன் அவர்களுக்காக எழும்பப்பண்ணின நியாயாதிபதிகளின் மூலமாக அவர்களது துன்பத்தி-ருந்து விடுவித்ததையும் அது பதிவு செய்திருப்பதைக் காண்பிக்கிறது. “உன் நியாயாதிபதிகளை முன்னிருந்தது போலவும், உன்

ஆலோசனைக்காரரை ஆதியில் இருந்தது போலவும் திரும்பக் கட்டளையிடுவேன்.” (ஏசா 1:26) இந்த தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தில் குறிப்பாக சொல்லுகிறபடி இந்த நியாயாதிபதிகளின் காலம் அநேக காரியங்களில் மிகவும் அனுசூலமான காலமாக இருந்தது.

ருத்தின் சரித்திரமும், சாமுயே-ன் பெற்றோர்களின் சரித்திரமும் காரியங்களின் மறுபக்கத்தின் கணநேர காட்சியைக் கொடுக்கிறது, அதாவது அநேக மக்களின் மத்தியில் சந்தோஷமும், மனதிருப்பதியும், தெய்வ பத்தியும் பரவியிருந்ததை காண்பிக்கிறது. நமது நாட்களில் முழு உலகத்தில் நடக்கக்கூடிய காரியங்களையும் செய்தித்தாள்களையும் பார்த்தோமானால் குற்றங்கள், வேலை நிறுத்தங்கள், விபத்துக்கள் மற்றும் சிறைக்காவல் போன்றவைகளையே பார்க்க முடிகிறது. மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கை அபூர்வமாகவே குறிப்பிடப்படுகிறது.

இதற்கு இசைவாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கவிஞர் ஓயிடியர் (Whittier) அவர்களின் வரிகள் உள்ளன. அனுதினமும் எதிரிடையான செய்திகள் பத்திரிக்கைகள் மூலமாக உலகிற்கு சென்றால் கூட, சுதந்திரமும் ஆசீர்வாதமும் உள்ள இந்த தேசத்தில் அவர் களிகூருகிறார். “என்னதான் முட்டாள்தனமும், அவமானமும், குற்றங்களும், உமது எல்லைக்குள் வெளியானாலும், வேகமான சவாலுடன் கூடிய குற்றச்சாட்டுகள் எங்களிடம் வந்தாலும், உம்முடைய உயர்ந்த செய்கைகளான சம்பத்துகளும், உம்முடைய சமாதான வீடுகளும் தேர்வுகளும் சொல்லப்படுவதில்லை. மனித தேவைகளுக்காக பரிந்துபேசும் உமது அன்பும் தவறுகள் திருத்தப்படுதலும் பாதிசூட சொல்லப்படுவதில்லை.”

கடந்த பாடத்தில் புறஜாதிகளை கானான் தேச ஜாதிகளை புண்டோடு அழிக்கும்படி இஸ்ரவேலர்கள் கட்டளையிடப்பட்டதை நாம் பார்த்தோம். இது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களாகிய நாம் விழுந்துபோன மாம்சீக சுபாவத்தை வெற்றிக்கொள்ளுதலை நிழலாக காட்டுகிறது. ஆனால் இஸ்ரவேலர்கள் தண்டனைக்குட்பட்டவர்களை முற்றிலுமாக அழிக்காமல் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பூமியை அனுபவிக்கும்படியாக அதிலே குடியேறினார்கள். பிற்காலத்தில் இந்த புறஜாதிகளோடு ஐக்கியமும் நடபும் கொண்டதால் புறஜாதியாரின் மதம் இஸ்ரவேலர்களைக் கெடுத்துப்போட்டது. அவர்களை தேவனிடமிருந்து முற்றிலுமாக பிரித்து பெரும்பாலானவர்களை விக்கிரகாராதனை செய்பவர்களாக வழி நடத்தியது.

தங்களது விழுந்துபோன மாம்சீக சுபாவத்தின் விருப்பங்களுக்கு எதிராக போராடாத ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள், சீக்கிரத்தில் தங்களது ஆவிக்குரிய

வாழ்க்கையை இழந்து மாம்சீகம் செழிப்பதை காண்பார்கள். மேலும் மாம்சீகத்துடனான சண்டை நிறுத்தத்தால். தேவனுடனான அன்பு படிப்படியாக தணிந்து ஒரு வகையான விக்கிரகாராதனைக்கு செல்வார்கள். அதாவது தேவனுடனான இருதய பூர்வமான அன்பு, பயபக்தி போன்றவைகளி-ருந்து நீங்கி, பண ஆசை, மனிதரை புகழ்தல், தற்புகழ்ச்சி போன்றவைகளுக்குச் செல்வார்கள்.

எல்லா இஸ்ரவேலர்களும் விக்கிரக ஆராதனையில் விழுந்து போனார்கள் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினர் அடிக்கடி கொஞ்ச காலத்துக்கு தேவனுடைய அன்பி-ருந்தும் அவரை ஆராதிப்பதி-ருந்தும் பிரிந்து அதன் மூலம் தேவனுடைய கிருபையை இழந்தார்கள் என்று இன்னும் சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு இதை பொருத்திப் பார்க்கும்பொழுது, அவர்கள் முழுவதுமாக, தற்புகழ்ச்சி, பொருளாசை அல்லது புகழ் போன்ற விக்கிரகாராதனைக்கு போகும்வரை தேவன் கோப்பபடமாட்டார் என்று நினைக்கக் கூடாது. அதைக்காட்டிலும், மற்றவைகளில் இருதயம் ஈடுபாடு கொள்ள ஆரம்பிக்கும்போதே, இன்னும் நமது இருதயம் கொஞ்சம் அவரது அன்பிலும் கீழ்ப்படித-லும் இருக்கும்போதே, நமது எதிராளிகளாகிய உலகம், மாமிசம் மற்றும் சாத்தான் நம்மை முற்றிலுமாக பிடித்துக் கொள்ளும் முன்பே, கர்த்தருடைய தண்டனை நம்மை கண்டிக்கவும் சீர்திருத்துவதற்கும் அனுப்பப்படும்.

பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த தெய்வீக தண்டனையும் இஸ்ரவேலர்களின் மனவருத்தமும் கர்த்தருடைய இரட்சிப்பும், அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்களின் மேல் தெய்வீக அன்பையும் அவரது கவனிப்பையும் நிரூபணம் செய்கிறது. நமக்கு தெரிந்த வரையில் மற்ற ஜாதிகளை கண்டிப்பதற்கோ, சீர்திருத்துவதற்கோ தெய்வீக வல்லமை உபயோகிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் தேவனுக்கும் அவரது வாக்குத்தத்தத்துக்கும் அந்நியரைப் போலவும் புறதேசத்தாரைப் போலவும் இருந்தார்கள்.

ஆகவே, நீதியினிமித்தம் தேவனுடைய சீர்திருத்துதல், அவரது கடிந்துகொள்ளுதல் முதலானவை வீட்டின் குமாரர்கள் மேல் உள்ள விசேஷித்த பாதுகாப்பையும், கவனிப்பையும் உறவையும் சாட்சி கூறுகிறது. நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்ததால், தேவன் நம்மை குமாரர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு, நமது பரீட்சைக்கும், நற்பண்புகளில் அபிவிருத்தி அடையவும் தேவையான அனுபவத்தையும் சோதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் தருகிறார். நமது விழுந்துபோன சுபாவத்தின் வஞ்சகம் போன்ற செல்வாக்குகளை உணரவும் இது கொடுக்கப்படுகிறது. இது அமலேக்கியர், கானானியர்

மூலமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. நாம் இதை முற்றிலுமாக அழித்து, அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிவச் சிறைப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோம் என்று அப்.பவுல் கூறுகிற நிலைமைக்கு வரவேண்டும். (2 கொரி 10:5)

மாம்சீக இஸ்ரவேலர்கள் ஒவ்வொரு பாடமாக எவ்வளவு சீக்கிரம் கற்றுக்கொண்டார்களோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக தேவனை நோக்கி கூக்குரல் இட்டபோது, தேவன் அவர்களுக்கு இரட்சிப்பை கட்டளையிட்டார். ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களுக்கும் இதே போல தான். அவன் உண்மையான நிலைமையை உணர்ந்து தனது தவறுக்காக மனம் வருந்தி, தேவனிடம் திரும்பி, தனது சொந்த பலவீனத்தி-ருந்தும், அபுரணத்தி-ருந்தும் விடுவிக்கும்படி கதறினால், அவனது ஜெபம் கேட்கப்பட்டு, கர்த்தருடைய கிருபை போதும் என்கிற உத்திரவாதத்துடன் அவனுக்கு விடுதலை கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி தேவனிடம் கூக்குரல் இடுதல், பாவம் மற்றும் மாம்சீக பலவீனங்கள் எல்லாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிரிடையானது என்பதை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. இந்த உலகமோ, மாம்சமோ அல்லது சத்துருவோ அவனை சிக்கவைத்துள்ளார்கள் அல்லது நெறிதவறச் செய்துள்ளார்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது. ஆனால் அவனது இருதயம் இன்னும் தேவனுக்கும் சத்தியத்துக்கும் உண்மையுள்ளதாக இருக்கிறது. உண்மையுடனும் விசுவாசத்துடனும் தேவனிடம் செல்லுகிற இப்படிப்பட்ட கூக்குரல் எல்லாம் கேட்கப்பட்டு விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்; ஏனெனில் அவரது கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது.

இஸ்ரவேலரின் தவறான மார்க்கம்

இஸ்ரவேலரின் அரசாங்கம் உலகின் மற்ற அரசாங்கங்களைக் காட்டிலும் மாறுபாடானது. தேவன் அவர்களது ராஜா; அவரது உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் அவர்களது காரியங்களை மேற்பார்வையிடுகிறார். அவர்கள் அவருக்கு கீழ்ப்படியாமல் போனதால் தற்கா-க சிறையிருப்புக்கு அனுமதிப்பதாயிருந்தாலும், அவர்கள் அவருக்கு கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்தபோது அவர்கள் தேசத்தை செழிப்பாக்கி அவர்களது முயற்சிகளுக்கு அனுகூலம் உண்டாக்குவதாயிருந்தாலும் அவரது சித்தத்தின்படியே நடந்தது. அநேக விஷயங்களில் அவர்களது நிலைமை மிகவும் சந்தோஷமானதாகவே இருந்தது.

ஆனால் சாமுயேல் தீர்க்கதரிசியின் காலத்தில், மூப்பர்கள், சாமுயே-ன் குமாரர்கள் தங்கள் பிதாவின் வழியை பின்பற்றாமலும் உண்மையாய் நடவாமலும் அநீதியாய் நடப்பதாக உணர்ந்ததால், தேவன் தான் அவர்களது நியாயாதிபதி, அவர்களது ராஜா என்பதையும்

சாமுயேல் அவரது பிரதிநிதி மற்றும் வாயாக இருந்தார் என்பதையும் மறந்தார்கள், அல்லது முழுவதுமாக உணராமல் போனார்கள். சாமுயேல் வயது முதிர்ந்தவராய் ஆனால் கூட கர்த்தர், “நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்” என்பதை மறந்தார்கள். மேலும் அவரது குறித்த காலத்தில் அவர்களை தேவைக்கேற்ப தகுந்த நியாயாதிபதியை ஏற்படுத்த தேவன் வல்லவர் என்பதையும் மறந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் ஒரு தேசமாகவும் அவர்களை சுற்றியுள்ள ராஜாவைப் பெற்றிருந்த ஜாதியினரைக் காட்டிலும் மேலான நிலையில் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும் உணரவில்லை. மாறாக, தங்களை நாகரீகம் இல்லாதவர்களாக, பழையமையானவர்களாக நினைத்துக் கொண்டார்கள். ஜனங்கள் தகுந்த முடிவெடுக்க நினைத்து, பெரும்பான்மையானவர்களின் முடிவே சரியானது என்று தீர்மானித்தார்கள்.

இந்த அடிமைத்தன வழக்கத்தினால் வசீகரிக்கப்பட்டு இஸ்ரவே-ன் மூப்பர்கள், சாமுயே-டம் சென்று, அவர் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து அவர்களுக்கு ஒரு ராஜாவை அபிஷேகம் பண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அகௌரவமான உணர்ச்சிகளுக்கும் அவர்களது சொந்த சீரழிவுக்குமான வேண்டுகோளுக்கும் நாம் அனுதாபம் காட்ட இயலாது. இதே கோணத்திலேயே சாமுயேலும் இந்த விஷயத்தை நோக்கினார். மேலும் இதை தனக்கு அவமரியாதைக்குரிய ஒரு காரியமாகவும் கருதினார். எனினும் இந்த காரியத்தை அவர் தேவனிடம் தனது ஜெபத்தின் மூலம் எடுத்துச் சென்றார். இது சாமுயேல் தீர்மானிக்க வேண்டிய காரியமல்ல. அவர் தேவனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட செய்திகளை இஸ்ரவேலர்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய தேவனுடைய பிரதிநிதியாகவும், வாயாகவும் மட்டுமே இருந்தார்.

பரலோக ஞானத்தின் இயக்கத்தில் ஊழலற்ற பூமிக்குரிய நியாயாதிபதிகள் தெய்வீக செய்திகளை அறிவித்துக் கொண்டும், தெய்வீக கட்டளைகளை அமுல்படுத்திக் கொண்டும், நடைபெறும் இப்படிப்பட்ட ஆட்சி உலகம் முழுவதும் இருந்தால் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும்! இதுவே இறுதியாக நிறைவேறப் போகிற காரியம் என்று வேதம் நமக்கு கூறுகிறது. (ஏசா 1:26) எனினும் இப்படிப்பட்ட சிறப்பான நிலையை அடைவதற்கு முன்னதாக, மேசியா தமது மகாபெரிய அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும், எடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கும். அப்பொழுது தேவனுடைய வாயாக அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களின் மூலமாக கர்த்தருடைய சத்தத்தைக் கேட்க ஜனங்கள் தயாராக இருப்பார்கள். வேதத்தில் இப்படியாக

எழுதப்பட்டிருக்கிறது: “உமது பராக்கிரமத்தின் நாளில் உம்முடைய ஜனங்கள் மனப்பூர்வமும் அலங்காரமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள்.”

மேசியாவின் ஆட்சி ஏகாதிபத்தியம்

ஒரு ராஜாவினுடைய நடத்தையை இஸ்ரவேலுக்கு விவரிக்கும்பொழுது, தேவனோ அல்லது சாமுயேல் தீர்க்கதரிசியோ ஒரு எடுத்துக்காட்டான ராஜா எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விவரிக்கவில்லை; மாறாக பழைய காலங்களில் எந்த ஒரு மனிதனும் ராஜாக்களாக அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்ட பிறகு அவன் பொதுவாக எவ்வாறு நடந்துகொள்வான் என்பதை விவரிக்கும்படியாய் உள்ளது. ராஜாக்களின் தவறான வழிமுறைகளை மூன்று விதமான நிலைகளில் நாம் காணலாம். 1. எல்லா மனிதர்களும் அபூரணர்கள், அதினால் எந்த ஒரு ராஜாவும் எந்த அளவிற்கு அபூரணர் என்பதும், பெருமை, சுயநலம் மற்றும் அதிகார துஷ்பிரயோகத்திற்கு எவ்வளவாக தன்னை சாய்த்துக் கொண்டார் என்பதும் ஒரு முக்கிய கேள்வியாக இருந்தது. 2. ஆளுகை செய்யப்பட்டவர்களின் அபூரணமானது, ராஜா தான் அதிகாரத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டதை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நியாயப்படுத்தினது. 3. எதிராளியானவன் பூமியின் ஏற்பாடுகளை புரட்டி, ஒளிக்கு பதிலாக இருளை ஏற்படுத்தி, அதிகார துஷ்பிரயோகமானது, ஆளுகை செய்பவர்களுக்கு சாதகமானது என்பதை ஆளுகை செய்பவர்களும், ஆளுகைக்குட்பட்டவர்களும் அறியும்படி செய்தான்.

இப்பொழுது கேள்வி எழுகிறது. மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் எப்படி இருக்கும்? அவரது ஆளுகை எதேச்சாதிகாரத்தின் உச்சக்கட்டமாக இருக்கும் என்று வேதம் போதிக்கிறது என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். எனினும் காரியத்தை புரிந்து கொள்கிற யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில் உலகின் சிங்காசனத்தை எடுக்கப்போகிறவர் உலகத்தின் மீது அன்பு செலுத்தி தம்மையே மனுக்குலத்திற்காக மீட்கும் பொருளாகத் கொடுத்தவர் ஆவார். தமது சொந்த உயர்வுக்காக குடிமக்களை அழிக்கிற சுயநலம் அவரது

ராஜ்யத்தில் இருக்காது. இதற்கு எதிர்மாறாகவே தமது ஆவியை காண்பித்திருக்கிறார். அதில் அவர் பரலோக மகிமையை விட்டு, கீழான சபாவத்திற்கு தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, மனிதனுக்கு ஈடாகி அவர், “ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார்.” எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டு, எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தங்களுடைய ஆண்டவரும் தலையானவருமானவருடன் ஒத்துழைத்து, தங்களது ஜீவனை கொடுப்பதில் சந்தோஷப்பட்டு தங்களது ஆண்டவரின் ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் இணைந்தது தான் சபை என்பதை நாம் நினைவு கூருவோமாக. இது இப்பொழுது உலகத்தி-ருந்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தேவனுடைய முன்தீர்மானம் இல்லாமல், தேவனுடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருக்கிற இந்த வகுப்பாராக யாரும் தெரிந்து கொள்ளப்பட முடியாது என்பதையும் நினைவு கூருவோமாக. தங்களது அன்பையும் விசுவாசத்தையும் தேவனிடமும், கிறிஸ்துவினிடமும், தங்களது சகோதரர்களிடமும் உலகத்தாரிடமும், ஆம், தங்களுடைய சத்துருக்களிடமும் கூட நிரூபித்து காண்பிப்பதே சீஷத்துவத்திற்கு உரிய பரிசையாக இருக்கிறது என்பதையும் நினைவு கூருவோமாக.

இப்படிப்பட்ட ஒரு மகிமையின் ராஜாவின் கைகளில் இருக்கும் ஒரு எதேச்சாதிகார அரசுக்கு யார் பயப்படுவார்கள்? உண்மையிலேயே, இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசாங்கம் மிகவும் உதவிகரமாயும், அதிக நன்மையானதாகவும் இருக்கும். அது ஞானமும் நீதியும், அன்பும் நிறைந்ததாயும் உதவிகரமானதாயும் இருக்கும். ஆகையால் அழைக்கப்பட்டவர்களாகிய நாம், பாரமான யாவற்றையும் நம்மை சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, ஆண்டவரின் கிருபையினால் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் அவருடன் உடன் சுதந்தரராகக் கூடிய பரிசைப் பெறுவோமாக. பாவத்தி-ருந்தும் மரணத்தி-ருந்தும் மீட்டு பூமியிலுள்ள சகல கோத்திரத்தாரையும் ஆசீர்வதிப்பதில் நாம் பங்கு பெறுவோமாக.